Szarvas 1902. augusztus 10. 32. szám. Tizenharmadik évfolyam.

SZARVAS és VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség: Beliczey-utcza 11 szam, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.
Előfizetési árak:
Egész évre . . . 8 kor. — Félévre . . . . 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor. — Egyes szám . 16 fill.

Kiadóhivatal: Beliczey-utcza 11. szám. (saját ház,) hová az előfizetési pénzek intézendők.
Hirdetéseket jutányos áron elfogad.
Kiadó s lap tulajdonos SÁMUEL ADOLF

Ünnepeljünk!

Szarvas 1902. augusztus 10.

Megmozdult egész Békés vármegye. Ünnepelni akar szeptember tizenkilenczedikén. Ünnepelni akarja a magyar erő leghatalmasabb alakjának Kossuth Lajosnak századik születésnapját!

Hatalmas a magyar erő, mely szivvel s észszel csodálható alakban egy-egy emberben jelentkezik.

Hatalmas a magyar erő, ha meg is fogyatkozik pillanatokig, folytonosan megujul s ilyenkor elsöpör mindent maga mellől, a mi teljes megsemmisitésére tört!

Hatalmas a magyar erő, mely alkotó tehetségének izmos rugékonyságával ezer veszélylyel szemben is legyőzhetetlenül védekezik s mely ha elkeseredésében rombolóan kitör, — megbámultatja az egész világgal magát.

Ennek a hatalmas magyar erőnek szivvel és észszel csodált képviselője: Kossuth Lajos!

Nemcsak addig dobogott szivünk szent szerelmében lázasan érette, mig élt, mig a magyar erő megbabonázó beszédeinek hanghullámaiban hömpölygött s izzó tekintetéből sugárzott mirsánk! Nemcsak addig csodálta eszünk, mig élt, mig a magyar erő az ő bámulatos szorgalmában agyának felfogó képességében jelentkezett, mikor hihetetlenül rövid idő alatt megtanult angolul, hogy megcsodáltassa az egész világgal a magyart, a magyar — erőt! Szivvel, észszel csodált alakja ő a magyar erőnek most is s az marad mindörökre!

A külömbség csak az, hogy akkor a szavának varázslatos erejére feltámadt magyar nemzet, régi erejének lelkesitő érzésével kardot vett kezébe s ugy áldozott neki, ugy köszönte meg ébresztő munkáját, ma pedig félre tesszük egy napra a szerszámot, melylyel naponkint keressük a kenyeret, s régi föltámadott erőnk lelkesitő érzésével elzarándokolunk sirjához, hogy magyar szellemének bátoritó s izmositó ereje felfrisitse a vért ereinkben, megerősitse a haza iránt táplált szerelmet sziveinkben, hogy ha egy porrészecskév is segithessünk a *nemzeti ideál* fölépitésében!

Szarvas város halld meg szivem mélyéből felszakadó kiáltásomat: *ünnepeljünk!*

Tegyük le mi is egy napra szerszámjainkat; zarándokoljunk el mi is ünneplésünkkel az ő sirjához, hogy régi magyar erőnk lelkesitő érzésével szivhassuk magunkba az ő szellemét, hogy segitsünk mi is, ha egy porrészecskével is a nemzeti ideál felépitését!

Nincs okom kételkedni Szarvas város hazafiasságában. Nem is gondolhatom azt, hogy Szarvas városa nem akarna ünnepelni. De azt érzem, hogy ha tovább is halogatják a készülődést, nem lesz az az ünnepség méltó se Szarvashoz, se Kossuth Lajoshoz!

Ha valaki hálával tartozik a magyarságnak, ugy Szarvas város az, mely város a nagy magyar Alföld legáldottabb rónáin a hármas Körös partjain épült. S bárki is ugy róhatja le háláját a magyarság megelégedésére, ha tiszteli s becsüli nagyjait.

Kossuth Lajos pedig a mi legnagyobb magyarunk; ha őt becsüli, tiszteli Szarvas, becsüli, tiszteli a magyarságot is, s akkor háladatos.

Készülj hát Szarvas az ünnepségre! Zárd szivedbe a magyar szellem lelkesitő, izmositó erejét! Lelkesedj a nemzeti ideáért, mely megoltalmazza az uj ezer évben a magyar hazát! Kossuth Lajos szelleme egyesitse a még most idegenkedőket a magyarokkal s tegye igaz magyarokká őket. Kossuth Lajos szeretetével szeressék az oly sokszor méltatlanul, háládatlanul megtámadott magyart is!

Szarvas város *magyar* tótjai ünnepeljetek ugy, hogy örömében sirva öleljen kebelére benneteket minden *magyar* magyar, hogy elfelejthesse mindazt a háládatlanságot, amit felsőmagyarországi testvéreitek tettek annyiszor a magyarral! Ünnepeljetek ugy, hogy azt láthassuk, mikor a hatalmas magyar erő legnagyobb alakjának: Kossuth Lajosnak szazadik születésnapja eljövend: *a magyar erő napról-napra növekszik, izmosodik, jövendőnk zálogát egy hatalmas, igaz magyar nemzet őrzi!*

Készülödj Szarvas s aztán ünnepeljünk!
Ünnepeljünk!!

Gyökössy Endre.

SZARVAS és VIDÉKE TARCZAJA.

Bujdosó kuruczok.

Vitéz kuruczoknak
Hová visz, hová visz néma bujdosások?
Meddig süt, meddig süt nagy Magyarországban
Még a nap reájok?
Még a nap reájok?
A zugó erdő is, a könnyü szellő is
Rákoczit siratja. . .
Bujdosik, menekül,
Bujdosik, menekül szép kurucz csapatja,
Jó kurucz csapatja!

Szegény kuruczoknak
Éjjelök a nappal, nappalok az éjjel,
Sötét ejszakákon versenyt vágtatnak a
Garabonczás széllel,
Garaponczás széllel!. . .
Szép Magyarországnak szomoru határán
Leszállnak a lóról. . .
Megcsókolják százszor
A hazai földet könyes bucsuszóul,
Könnyes bucsuzóúl.

Bujdosó kuruczok
Fel-fel sóhajtanak csillagtalan éjben:
— Rákóczi csillaga csak még egyszer, egyszer
Ragyogjon az égen,
Ragyogjon az égen!
Most a hogy bucsuzunk, Magyarország földje
Könnycinket issza. . .
De akkor, de akkor
Örömujongással visszajövünk, vissza,
Visszajövünk, vissza!

Gyökössy Endre.

MIKOR ESTÉRE KONDUL A HARANG.

— A „Szarvas és Vidéke" eredeti tárczája. —

Hogy beletalálják magukat olvasóim! novellám hangulatába, egynemely dologra — csupa szeretetből figyelmeztetem.

Először is: nem a „Notre-dami" templom harangjait kongatom meg, még csak a pesti lutheranus templomét sem, hanem kegyes engedelmükkel elzarándokolunk arra . . . le a Bácskába, ott . . . egy csendes, tót falucskaba. ha ugy tetszik Pivniczába. Igy hát ajánlom olvasóimnak: öltsék fel diszmagyarjaikat, mert — ugy éljek — ha csak hétköznapi gunyában állitunk be, kikergetnek még a határból is. nekik pantallós talián nem kell, vesszen ott, a czitrom és narancs világban! . . .

Különben — hogy a talián ruha iránt táplált, mély ellenszenvét e tót falucskának — ugy körül-belül megvilágitsam, jegyezzenek meg kérem annyit: Bácskában is szokás márczius 15-ikét ünnepelni és pedig diszmagyarban, ugyannyira, hogy aki netalán mégis német gunyában vagy talián mezben merészel e szent napon kérkedni, gondolkozás nélkül, egyhangulag az elnémetesedett tótok ős-mattadorjának kiáltják ki polgártársai.

Ennyit tájékozásul! . . .

* * *

Körülbelül 53 éve annak, hogy a magyar kalendáriumcsinálók, a feltámadás szent ünnepe elé még egy feltámadási ünnepet jegyeztek — vörös betükkel.

Ma már hiába keressük ezt a másikat. Kalendáriumjaink nem számolnak vele. Elrongyolódott bizonyosan e másik és talán annyira okvetetlenkedő lett kopott gunyájában, hogy a bölcs kalendárumcsinálók egyszeruen elcsaptak, törölték egyszer-mindenkorra. Nehogy republikanus köpenye valami félreértésre adjon alkalmat, megfosztották tőle és közédugták a többi szürke napoknak.

Szóval az egyik, igazi feltámadási ünnepünket elsikkasztották naptárainkból!

Ne, de meghagyták a másikat.

Csodálatos!

Bölcs kalendáriucsináló bácsik! talán tévedtetek? Talán a masik feltamadasi napot, mint hiábavalót, azt akartátok torulni?

— Egyszeruen azért, mert ti higgadt, bölcs, vanilia-likör bor-nemisszak vagytok!

— ? —

Már pedig a názárethi Jézus feltámadásának emlékünnepen ugyancsak beigazolódik a bornemisszákra a borisszaság; ellenben a másik feltámadási napon más valami, gondolkozástoknak éppen megfelelőleg egy népboldogitó, isteni eszme, a földi szentháromságnak egyike éled uj életre.

Szózat

a magyar nemzethez!

Kossuth...

Éreztek-e forróságot, mely e névből izzik felètek?

Kossuth Lajos!

Halandónak neve egykoron, — ma már eszmény, függetlenségi vágyaink örök boglára, multak dicsősége, jövendők reménye!

A most suhanó esztendőnek, szeptember hava 19-ik napján lesz száz éve annak, hogy ő született!

Minő ut, a monori bölcsőtől, a még jeltelen sirig!

Sorsunknak siralma, mintha megremegtette volna az örök Igazságot! A nyugatot, az emberi muvelődés kincseit és a szabadságot, századokon át védő magyar — megtörve, lenyügözve, elmaradva!

Lelket lehelt hátanya földünknek egy porszemébe, lelket, melyben benne legyen a tudásnok minden fénye, fajunknak alkotó ereje, érzéseiben a bérczek fensége, ronáink végtelelenje és a szó villámos hatalma!

Igy adatott O nekünk!

És Kossuth Lajos elvégezte nemzet-megváltó hivatását!

Ő adott szárnyat a gondolatnak!

Az ő forró szavától kezdtek rügyezni az egyenlőség és testvériség eszméi!

(Hogy virágjuk hullt — nem rajta mult!)

Szavától olvadtak le a míliok bilincsei, és lett a jobbágyból polgár, a népből nemzet, mely önmaga alkotja törvényeit, kormányozza önmagát!

Ő vezette ki a megujhodott nemzetet, elzárt közjogi helyzetéből, a verőfényre, hol a világ szabadságnapja ragyog, mondván a népeknek: ime testvérek!

Ő adta vissza történelmi öntudatunkat, küldetésünk hevületét hivatásunk szentsége hitét!

De élhet-e nemzet, erejének érzete, vágyak és remények nélkül?

Avagy a hazaszeretetnek csodás lobogása, egysége, mindenható ereje, kardjaink, három színü lobogónk győzelmi fürdése, a férfi vér rózsahullása, a honvéd név szóval a szabadságharcz, nemzetünk szivének eme legszebb álma, emléke — és az ő neve, nem vállhatlanul egygyek-e?

Nem ő volt-e, aki — midőn itthon minden elveszett — világrészeket bujdosott át, könnyet és részvétet fakasztván fátyolos dicsőségünk, ravatalos szabadságunkra, az emberiseg szemébol!

Es meghalt — hontalanul!

Türve, szenvedve, de meg nem hajolva!

Soha lélek öntudatosabban nem futott meg földi pályát, fensége büszkébben nem olvadt át a halhatatlanságba, hogy egy nemzet eszményeinek sarkcsillaga legyen minden idokre!

Érzed-e nemzetünk, hogy születésének százados fordulóján le kell borulnod emléke elott!

Nem azért, hogy nevét vedd az elmulástól!

Gyöngyként ring az a századok hullámaiban!

Le kell borulnod, hogy hálát adj Istenednek, mert neked adta őt!

Hogy tanuságot tégy a nagy világnak!

Mert őt megbecsülni, maga is nagyság!

Hogy élete, teremtő ereje, honszerelme, szenvedése, tanitásainak örök igazságaiból erőt és hitet merits!

Erőt és hitet!

Mert megpróbáltatásaidnak, te sokszor halálra szánt, de mindég feltámadott nemzetünk, — ma sincs vége!

Nézz körül!

Mintha elborult volna feletted a szabadság lelke!

Eszményeid nincsenek elérve, vágyaid nincsenek teljesitve, — bizalmad fogyóban, hited hervadóban!

Munkád, verejtéked meddő, gyümölcstelen!

Éltető harmat helyett a közöny zuzmarája fehérlik mindenütt!

Ujra kiestél a népek családjából, elmaradtál a világ versenyéből és látva mások nagyságát, sóhajtva rebegjük: mi mindenünk hiányzik, mik nem vagyunk!

Szinte áldás, hogy ez ünnep most virrad reánk!

Sirhalma cziprusai kiengesztelődést suttognak!

Magasztos árnyaiban együtt térdelve, glóriás halhatatlanunk megérinti kebleinket, hogy, — miként egykoron — ujra egybe forrjunk a haza és szabadság szeretetében!

Magyar nemzetünk!

Ünnepeld meg meg a közeledő nagy napot! Osztatlanul és egységesen!

Vésd szoborba alakját, ird könyveidbe emlékét, zengd el templomaidban nevét, — mert őt látni, ujraéledés és dicsőség, róla irni öröm és vigasztalás, nevet kimondani, hit és imádság!

Ünnepeld meg őt, puszták és mezőkfia, aranykalászu termesedet gyüjtő magyar nép, őt, ki egyenes jelkednek mélységes szeretete Kossuth apánknak nevezett el!

Emelkedjünk fel e napon Hozzá a csillagos magasságba!

Az országos függetlenségi és 48-as párt.

Hirek.

— **A szarvasi szünidei diákmulatság.** A nyári égbolt köroskörül tömve volt csillagokkal; talán azért hullottak sorba a csillagok, mert már nem is volt helyük az égen, vagy ha igaz, amit a néphit tart, hogy minden hullo csillaggal egy szerelmes szív szakad meg, ugy a diákok mulatságán nem jókedv, hanem a megszakadt szerelmes szíveknek fájdalmas, végső akkordjai hallatszottak volna. Avagy a jókedv csak alczaja volt a belső bunak? Ki tudja, hisz annyi hulló csillagot láttunk ez estén! — Barmint volt, az szent igaz, hogy jó kedély volt eleitől vegig s bátran elmondhatjuk, hogy a jókedv szivből eredo, minden alakoskodás nélküli volt. Vidám párok járták a tánczot Kakuczi pajzan nótáira s a bájos leánysereg kaczajától hangos volt az egész liget. Óh lányok, lányok! nem is tudjátok azt ti, hogy tánczközben milyen csábos, milyen elragadó, észbontóan szépek vagytok! Táncz volt a veszte Keresztelő Szent Jánosnak, táncz volt a veszte annyi jó fiunak! De ki tehet arról? A világteremtés óta ugy volt, hogy az erős férfi rabszolgája volt a gyenge nőnek. Nem egy szerelmes ifju ajakáról rebbent el a sóhaj: „Miért nincs nekem olyan tehetségem, mint miss Duncannak, hogy eltánczolnám szivem érzelmeit „Ő“ előtte.“ Vagy miért nem valósul meg: „Lennél te rózsa, rózsabimbó, lennék a méh.“ — Óh a táncz teljesen átalakitja az embereket, kik oly mogorvak, hogy még a szelid holdat is befalnák s ha tánczot látnak, ugy felolvadnak, mint a jég a tűztől s ridegségük édes nyájassággá változik. — Láttátok a mulatságon azt a kék ruhás leányt vagy azt a fehér ruhást, kinek szegfücsokra volt, vagy azt a másik fehér ruhást? Ha láttátok tánczolni, meritek-e tagadni, hogy tánczukert tűzbe vizbe mennétek? Aki azt látta, menyorszagi jelenet tanuja volt... S ezt az igazi élvezetet a diákoknak köszönhetjük, kik hetekkel a mulatság előtt fáradoztak annak sikerén. — Szép, gyönyörü mulatság volt, melyen a város és vidék összes intelligenczája találkozót adott egymásnak. Az idő is kedvezett s ez is egy fő oka volt annak, hogy a mulatság reggelig tartott. Elmult ez is, mint egy szép álom, mit csak a diákok tudnának visszaidézni azzal, hogy még egy ilyen mulatságot rendeznének. A szép szamu hölgyközonség kozott voltak az asszonyok kozül:

Almássy Gyuláné, Balla Sándorné, Boros Pálné, Borsits Ignaczné, Brlas Istvánné, Bugyis Andorné, Christoph Frigyesné, Elefant Janosné, Glockner Marczelné, Grimm Morné, Haviar Danielné, Hajas Istvánné, Harmati Jánosné, Holeczy Gusztavné, dr. Katona Gaborné, Komlóssy Jozselne, Kutlik Endrené, Landler Pálné, Meszaros Gusztávné, Mihalyfy Józsefné, Mérey Berta, Neumann Jenoné, Olah Miklosné, Perczel Janosné, Samuel Adolfné, Sziraczky Gyulané, Szlovak Jenoné, Tajber Gusztavné, dr. Takács Izsóné, Valkovszky Mihalyné, Weisz Gusztavné.

Leányok: Balla Ilonka, Boros Ilonka, Borsits Mariska es Stefánia, Brlas Mariska, Christóph Irma, Dósa Vilma, Elefant Etelka, Glockner Vilma, Hajas Annuska, Harmati Ilonka, Holeczy Gizella es Etelka, Kemeny Ilonka és Erzsike, Kis nővérek, Kloos Emma, Komlossy Ilonka, Kondacs Mariska, Kutlik Etelka, Landler Regina. Marsal Mariska, Meszaros Ilonka, Mihályfy Emma és Ilonka, Neumann Emmuska, Perczel Terez és Vilma, Sámuel Jolan, Szlovak Paulina es Matild, Tájber Margit, Valkovszky Zsuzsanna, Weisz Erzsike, Zusz Ilonka. A felulfizeteseket terszuke miatt csak jovő szamunkban nyugtazuk.

— **Eljegyzés.** Bella Aranykát Kondorosról Huszár József budapesti postatiszt eljegyezte. Sok boldogságot!

— **Kérvény a Kossuth-ünnep dolgában.** Mint hallyuk Haviar Gyula ur. es Schreiber Lipot kérvényt adtak be a varosi testülethez a Kossuth-ünnepély érdekében. Rendkivüli közgyules lesz s hisszuk hogy a varosi hatóság a kervenyt a lehető legkedvezőbben intezi el.

— Lehet! Lehet! De nem bizonyos!... Régen volt!... Egyszer!... Talán igaz se volt!?

Mit tartozik mindez a „pivniczai“ esti harangszóhoz? — kérdik olvasóim. Azonnal meg tudják.

* * *

Azokat a szomoru, nagyszerü napokat senki sem ogja feledni!

Hogy feledhetné hát a magyar!?

Három oldalról lángolt egy ország, melynek ezer éves jubileuma volt bekövetkezőben. Irigy szomszédai, társai a jubileum örömeitől akarták megmenteni.

Éppen akkor, midőn már azt hitték, hogy a sirkövére fogják rá vésni: „volt!“ Akkor vették észre, hogy korai volt az öröm, mert ime: az elhantolt halott lerázta a rája rakott nehéz rögöket, sirjából kitört: él, élni akar, élni fog!

... A bácskai „Pivnicza“ faluban első évfordulóját ünnepelték (állva, fegyveresen) az ujjáébredés, a sirból való feltámadás örömünnepének. A kalendáriumban ugy találták bejegyezve: — „Márczius 15.“

Mosolygó, tavaszi délután volt. A falu öregei, meg az asszonyok és gyermekek lassan gyülekeztek a faluházanak nagytermébe, pedig látszott mindenik arczán, hogy első akar lenni.

Hol maradtak az ifjak? a nagy lányok egy jó része?

Egy némelyik Tomasovácznál a temetőben, másik meg a „római sanczoknál“ vérrózsával homlokan, bámulat tárgyául a kerengő ölyveknek, a rikacsoló holló knak. Egynémelyik meg éppen Szolnok alá igyekezett, mert ugy hivták: vörös sapkás.

Mindeniknek szive táján egy háromszinü rósácska diszelgett, ugy az öregeknél, mint a gyermekeknél.

Most mit hallgassanak mikor csendes minden ajak? Bánat fekszik az aggastyán tisztes arczán. Mintha könycsepp ragyogna minden szemben.

A gyermekek együtt állanak, közben a zöld asztal előtt. Várják, mikor kezdi már az öreg pap.

Csak nem akarja kezdeni. Ott ül csendesen, szomoruan a biró mellett. . Végre!. . Felállt a biró. Végignéz az egybegyülteken.

— Eljöttünk — arra a szent ünnepre... eljöttünk... de nem mindnyájan!... nem mindnyájan!. — ráborult a zöld asztalra és sirt hangosan, vele együtt az öregek az asszonyok...

A gyerekek csak nézik... Szemeik szikráznak!.

Egyszerre... mintha a szabadság, a honszerelem angyalai csókolták volna homlokon valamennyit, egyszerre megcsendült ajkaikon valami csodálatos, lángokat lehelő, szivet megrázó, szent szózat:

„Ha-még egyszer azt üzeni“!...

Felszáradnak a könyek az öregek és asszonyok arczán. Valami tulvilági fény ragyogja be a termet, vissza ragyogják a tisztes arczok. A szózat hangjai lelkükbe kapnak. Egy szivvel, egy lélekkel zengik:

Kossuth Lajos azt üzente,
Elfogyott a regimentje!
Ha meg egyszer azt uzeni,
Mindnyajunknak el kell menni!
Éljen a haza!...

Mikor utolsó szavait mondták a varázshatalmu szózatnak, lassan fajdalmasan, meg olyan tisztan — beszelni kezdett az ő egyszerü hangjan a templom két kis harangja.

Az öregek ajkán elhalt a dallam, a gyerekek zengték tovább lelkesen. A harangok zugtak busan, majd hosszasan, haraggal. Az öregek hallgattak, lelkezetuket is visszatartva.

A gyermekek csak énekelték tovább...

„Elfogyott a regimentje“

Egyszer csak ők is elnémulnak! Ők is oda figyelnek... a harangok beszédjére, mely oly sokaig tart ma. Végre az egyik harang elhagyja, a masik meg kondul egyszer... ketszer... aztan az is elhallgat... talan örökre?

Ekkor a biró felemelkedik:

— Most halottuk utoljara harangjainkat, elküldjük őket, ellenseg pusztitani!

„Ha meg egyszer azt üzeni!..
Mindnyajunknak el kell menni!..

Mintha e megrazo szozat akkordjat hallanám — zengeni, mikor estenként megkondul a harang, mely szózat meg egyszer harczkiado lesz: el a magyarok istene!

Belopotoczky István.

— **Kinevezés.** Halász Somát városunk szülöttjét a horvát folyamszabályozási társaságnál fő mérnöknek nevezték ki.

— **Közigazgatási bizottsági gyülés.** Békés vármegye közigazgatási bizottsága 11-én d. e. 9 órakor rendes gyülést tart. Egyik tárgya az endrődi második gyógyszertár kérdése lesz.

— **Debreczeni diákok.** A debreczeni diák, a jogász is, mind szokott istentiszteletet végezni. A jövő vasárnap, augusztus 17-én is, mert Darabos Sándor békésszentandrási ev. ref. lelkész hivatalos ügyben elutazik, helyette az istentiszteletet Gyökössy Endre debreczeni jogász tarja meg.

— **Éneklés a templomban.** Kondoroson Dedovich Ella, Dedovich György képviselő leánya a róm. kah. templomban két szép éneket énekelt, oly elragadóan, hogy a közönséget nemcsak vallásos buzgóság fogta el, de gyönyörködött is.

— **Uj unitárius egyház Békés megyében.** Füzesgyarmaton, Békésmegyében egyik legmagyarabb és leggazdagabb községben 125 család, a gazdaközönség nagy része kálvin hitét elhagyta és unitárius lett. Nagy ünnepségek között alakították meg az uj egyházat Józán Miklós és Ádámossy Gábor lelkészek. Homok Lajos gazda ember udvarán jöttek össze, hol a főszolgabiró is jelen volt. Istentisztelettel kezdették az egyházközség megalapitását s az a gyönyörü ének: „A Síonnak hegyén az ur Isten" az egyszerü paraszt udvarból templomot varázsolt, mikor buzgón szállott a becsületes egyszerü emberek ajkáról az Istenhez. Ima, majd Józán Miklós gyönyörü egyházi beszéde után megválasztották a tisztviselőket s délben a nagy vendéglőben jöttek össze, hol késő délutánig együtt maradtak. Isten adjon nekik békességet s erőt uj hitök megtartására.

— **Öngyilkos szerelmes férj.** Iyen czim alatt lapunk mult számában egy teljesen alaptalan, hazug hir jelent meg, alaptalan hazug informátio alapján. A hirt megiró tudositónk bár ezért már személyesen bocsánatot kért, mert teljesen meggyőződött a hir alaptalanságáról, mi ez uton is kötelességünknek tartjuk, hogy bocsánatot kérjünk s egyszersmind kijelentjük, hogy a hazug hirt szolgáltatótól elégtételt szerezünk!

— **Ártézi fürdő.** A városi tanács egyhangulag elhatározta, hogy az ártézi fürdőt maga a város fogja felépittetni. Ezen czélra egy amortizátiós kölcsönt fog felvenni a város, mely a fürdő jövedelméből lesz törlesztendő. Ha a jövedelem erre elégséges nem volna ugy a szarvasi és békésszentandrás takarékpénztárak fognák a felmerülő differencziát kiegyenliteni. A tanács e határozata felett döntő közgyülés f. hó 14-én lesz megtartva. Adja Isten, hogy mihamarabb készen legyen az uj fürdő.

— **Az „Erzsébet-liget" ujdonsága.** Az „Erzsébet Liget"-ben harmadnapja óta ringlspielt (magyarul „forgó komédia") állitottak fel. A mult vasárnap már ugyancsak sok dolgot adott a forgó alkotmányt mozgató gyerekeknek.

— **Mulatság Szentandráson.** A békésszentandrási diakok önképző köre záró diszgyülést tart, mely után táncz következik. A szép műsor a jónak igérkező mulatság megérdemli a figyelmet s a pártfogást.

— **A holt Körös halászatát** kiadta a város ujra négy évre. Pekár András vette ki 1904 deczember 31-ig, évi 401 koronáért.

— **A bazárok bérbeadása.** A bazárok bérbeadására hirdetett árverés eredménytelen volt.

— **Tűzek.** Öcsödről jelenti tudósitónk, hogy ott f. hó 6-án Seres István gazdának lakháza, a mellék épületekkel együtt leegett. A tüz martaléka lett ugyanezen a nap n. Kardos Imréné takarmánya is.

— **Sertésvásár nincs Gyomán.** Ma van a nagy nyári vásár Gyomán, mely hires az egész megyében; most azonban nem lesz olyan nagyon népes, mert betiltották a sertések felhajtását betegség miatt, ami nagy kárt okoz ugy a kinálóknak, mint a vásárlóknak.

— **Elégett kereszték.** A juliusi roppant melegekben nem maradt el a tüz, ugyanis a Zvara düllőben Nyemcsok Gábor tanyáján váratlanul tüz keletkezett fényes nappal s az asztagba hordott gabonakeresztek teljesen elegtek. A kár kerek 600 korona.

— **Villámütés.** Augusztus 3-án a gróf Csáky Albin féle csákói pusztán a villám Szrnka bérlő tanyajába beleütött s azt el is égette.

— **Tüz.** Augusztus 6-án Roszik Pált kereste fel a mindent elemésztő tüz; ugyanis az ugynevezett Nistek tanyán éjjel 11 órakor elégette asztagba rakott buzáját. A kárt 800 koronára becsülik.

8259/1902. ikt. Szarvas község elöljáróitól.

Hirdetmény.

Alólirott Szarvas község elöljárósága ezennel közhirré teszi, hogy azok a szőlőgazdák, a kik a borital adóra vonatkozó 1892 évi XV tcz. 3 §-a szerint szeszes italok kimérésével, vagy kismértékben való elárusitásával nem foglalkoznak, nyilt községekben abban a kedvezményben részesülnek, hogy a saját termésü boraiktól a házi szükségletre szánt bormennyiség után italadó fejében.

I. oszt községben bor után		6 K 70 f.
I. „ „ bormust és szőlőczefre után		5 K 04 f.
II. „ „ bor után		5 K 38 f.
II. „ „ bormust és szőlőczefre után		4 K 02 f.
III. „ „ bor után		2 K 70 f.
III. „ „ bormust és szőlőczefre után		3 K 02 f.

adót fizetnek.

Akik tehát a házi fogyasztás számára biztositott kedvezményre igényt tartanak, azt folyó évi szeptember hó 15-ig, illetve, ha szüret előtt kezdődnék meg, a szüret kezdetéig a község elöljáróságnál bejelenteni tartoznak. — A bejelentés élőszóval teendő meg, melyben megjelölendő a szőlőbirtok terjedelme, a házi fogyasztásra szánt bor évi átlagos mennyisége és a nagyban (50 literen felüli) való eladásra szánt bor mennyisége hektoliterekben kifejezve.

Szarvason, 1902. aug. hó 8 án.

Az elöljárók nevében:

Salacz József, elsőjegyző. **Grimm Mór,** biró.

Ha könyvtárát vagy szalon-asztalát a

Zichy Mihály

albummal, egy valóban értékes remekművel akarja disziteni, akkor fizessen elő a Pesti Naplóra, hazánk e legrégibb, független és közkedvelt napilapjára. A diszmü ingyenes megküldése egész évi előfizetéshez van kötve de előlegezve meg kaphatják már karácsonykor uj előfizetőink is, a kik fél, vagy negyedéves részletekben, de megszakitás nélkül fizetnek elő. Az eredeti mü bolti ára 90 korona.

Tisztelettel a PESTI NAPLÓ kiadóhivatala.

Időjárási jelentés 1902. augusztus 9-ig.

Nap	Csapadék 24 ó. alatt m. m.	Hőmérséklet C. fokban 7 ó. reg.	2 ó. d. u	9 ó. este	közép	Jegyzet. Az eső kezdete és vége.
2		20·3	32·5	25·0	19·1	
3		25·6	36·8	25·2	19·7	
4		18·9	28.8	20·6	19·9	
5		20·8	30·5	19·9	19·1	
6		22·0	32.2	19·6	19·0	
7		21·0	34·6	19·6	19·8	
8		21·9	32·2	19·4	26·1	éjjel eső

Szarvas, 1902. augusztus 9. **Plenczner Lajos**

Egyedül valódi angol

Thierry A. gyógyszerész BALZSAMA

Egészségügyi hatóság által megvizsgálva és ajánlva.

Az üvegek felszerelése a keresk. törvény mintavédelme alatt áll.

E balzsam belsőleg és külsőleg használható. Ez: 1. **Utolérhetetlen hatásu gyógy szer a tüdőnek, a mellnek minden kóros állapotban, enyhiti a hurutot, csillapitja a váladékot véget vet a fájdalmas köhögésnek** s kigyógyitja a legrégibb bajokat. 2. Kitünő hatása van a torokgyulladás, rekedtség és a többi torokbajoknál. 3. Alaposan elüzi a lazakat. 4. Meglepően gyógyitja a gyomor, s a bél betegségeket és szaggatásokat a testben. 5. Szeliden mozditja elő a székelést s a vér tisztulását, megtisztitja a veséket, megszabadit a buskomorságtól s a hypochondriától, javitja az étvágyat és az emésztést. 6. Nagyszerü szolgálatokat tesz fogfájáskor, odvasfogaknál és szájrothadáskor s általában minden fog- és szájbajoknál, megszünteti a félbüfögést, a szájnak s a gyomornak büzét. 7. Külsőleg csodálatos gyógyhatással bir a sebekre, uj és régi forradásokra, orbáncz, kiütést, varak, **megfagyott és megégetett tagokra,** rüh, fekély s bőrduzzadás és repedés stb. esetében, megszünteti a fejfájást, zugást, szaggatást, köszvényt, fülfájdalmat stb. Ügyeljünk mindig pontosan az itt látható zöld apácza védjegyre. Hamisitástól legjobban megóv az, ha közvetlenül tőlem gyáramból rendelnek eredeti szab. cartonokban Ausztria-Magyarország minden postaállomására bérmentve 12 kis vagy 6 dupla üveg 4 korona, Bosznia és Herczegovina részére 4 korona 60 fillér, Kevesebb nem küldetik széjjel. Szétküldés csak előrefizetés vagy előleg küldése mellett.

Miért szenved ön? holott minden féle és fajta, még oly régi sebre biztos gyógyulást talál és majd nem mindig elkerüli a fájdalmas és veszélyes operalást valamint amputalást

Thierry A. gyógyszerész egyedül valódi Centifolia-kenőcs

használatának, rendkivül jó hatásu, a sebek gyógyulásánál valamint a fájdalmak enyhitésénél utolérhetetlen. A valódi centifolium kenőcs alkalmazható: a gyermekágyasok rossz természetü mellbajainál, szoptatók mellkeményedése, a tej elapadásának, az orbáncznak eseteiben, továbbá mindenféle régi servek, láb- és csontnyilások, sebek, folyások, dagadt lábak, s csontevesedéseknél, vágás, szurás, lövés és ütés által előidézett sebeknél; az idegen testek, pl.: üveg, szálka, homok, tövis, serét stb. eltávolitásánál; mindenféle daganat, kinövés, képződmény, karbunkulus és raknál; végre pokolvar, körömféreg, körömgyulés, a lábnak járásközben történt kisebesülése, fagyás és égetés okozta sebek, a betegek és gyermekek fekvés által kisebesülése, torokdaganat meggyült vér, zuzugás stb. stb. esetében. — A szállitás kizárólag az összeg előre küldése mellett eszközöltetik. Két tégely csomagolással postai szállitás dijjal együtt **3 korona 50 fillér. Számos eredeti bizonyitvány rendelkezésre áll.** Arra kérek mindenkit, hogy óvakodjék a hatásnélküli hamisitások vevésétől s arra ügyeljen, hogy a tégelybe ben van-e a fenti **védjegyem** és czégem: **Thierry (Adolf) Limited gyógytára az „Őrangyalhoz" Pregradában,** égetve.

Ezen gyógyhatásukban felülmulhatatlan két szer nemcsak a romlásnak nincs kitéve, sőt ellenkezőleg, minél régibb, annál értékesebb és hathatósabb, nem árt sem a fagy sem a forróság, tehát minden évszakban használhatók. Majdnem minden esetben segitenek és eredménynyel járnak, legalább az orvos érkeztéig, természetesen nem szabad hamisitványokat vagy hasonló feldicsért érték- és hatásnélküli ugynevezett pótszereket venni, melyekért a pénzt ha zontalanul dobják ki, hanem mindig ezen rég kipróbált, olcsó és megbizható emellett teljesen ártalmatlan, világhirü szereket kell használni, melyeknek minden családban az esetlegességre készenlétben kellene lenni. Hol olyant nem kapunk, mely a valódiság minden jelét magán viseli, rendeljük meg egyszerre direkte és czimezzük:

Thierry (Adolf) Limited „Őrangyal-gyógyszertár" Pregrada Rohitsch-Sauerbrunn

mellett. Központi raktár Budapesten Török I. gyógyszertárában, Zágrábban Mittelbach S. gyógytárában és Bécsben Brady L. gyógytárában.